

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB31

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB31", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 , s. 104. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb31-txt-shoot-idc51917b6-cc96-43d6-9446-fe0f11c0b6f6.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Guds Majestæt.

Det er faldet mig ind (hvad jeg her oplysende vil benytte) at den bedste Maalestok for hvad Personlighed, der er i et Msk., vilde være, om man kunde faae at vide, i hvilke Udtryk han har friet til den Elskede. Thi just fordi det at blive elsket beskjeftiger den Forelskede saa uendelig, vil han være tilbøilig til i et saadant Øieblik at tabe sig selv, saa kun en ganske eminent og udpræget Personlighed, der i Alt altid er sig selv, vil ganske have sig selv i den egne Forestilling om sig selv.

Dette til Indledning. Lad os nu see, hvorledes Gud, saa at sige, frier til et Msk; Gud, hvem man da, christeligt, paa ingen ingen Maade maa tænke apathisk, nei, han er som lutter Lidenskab og Pathos, dog at han kun har een Pathos: at elske, at være Kjerlighed, og af Kjerlighed at ville være elsket.

Lad os nu see, hvorledes han frier til et Msk, hvad jo Xstd. oplyser os om. Han frier saaledes, han siger til et Msk: Dig elsker jeg, jeg Kjerligheden, bliv da Du igjen min Elskede – – Følgen deraf vil blive, det siger jeg Dig strax, Følgen vil blive, at Du bliver et ulykkelig, jammerfuldt, elendigt Msk, et Ordsprog blandt Msk., hadet forbandet, forfulgt af Msk, tilsidst narret af mig.

I Sandhed et saadant Frierie er enten Galmands Tale (og som saadan dog igjen eminent rangerende i Originalitet over alle hidtil bekjendte fixe Ideer og Galskaber) eller det er Majestæten.

Hvis et Msk. tør tale om Sligt, vilde jeg sige: det har for et Msk. noget uendeligt Svimlende at tænke en saadan Majestætiskhed, der uendelig bevæget i Kjerlighed just i det Øieblik dog alligevel i den Grad majestætisk hævder sig selv, er sig selv. Men fra den anden Side, naar denne Majestæt er Kjerligheden selv, hvor maa han da ikke lide i Kjerlighed ved at der nu engang er dette sørgelige Misforhold med Gud og Msk, saa det maa blive den Elskede (Msket) saa smerteligt at elske og at være den Elskede!